

ගොඩානයට බැංශා වැදුණු පෙදුරේරුවා

විහෙන් අප රටේ සමහර වකවානුවල
මිනිසාට ධියෙන් තොරව ජීවත් වීමේ
අවස්ථාව ලැබේ නැත. මෙයට ප්‍රධාන හේතුව
නම් ව්‍යුත වකවානුව තුළ රටේ අවසිතිය
කුඩාත්මක වීමය. ව්‍යුත වකවානුව තුළ
ව්‍යවස්ථාවෙන් මිනිසාගේ ආරක්ෂාව ලබා
දීමට බැඳී සිටින රජයේ තීතිය කුඩාත්මක
කරවන පොලීසියන් යන දෙකම නම්
වගකීම් පැහැර හැරයෙහ. ජනාධිපතිවරයා
නිවේදනය කළේ තමාගේ ආරක්ෂාව තමා
සලකා ගත යුතු බවය. විහෙන් රජයේ
ආක්රමවාද ලැබූ මිනිමරට කළේ තමන්ට
රිසිසේ රට්තුල සැරසරන් නම් මහජනය
කෙලෙසක තමන්ගේ ආරක්ෂාව සලකා
ගන්නේද?

പ്രേമഭാസ എഴുന്നളിപ്പാട്

සොයාගියෙයේ. “මේට පස්සේ නම්බර් ජ්‍යෙෂ්ඨ හැති ව්‍යාහනවලින් රෝට ඇවිල්ල කොළඹ ව්‍යෙහම පැහැරගැනීනවා තෙමෙයි. ව්‍යෙහම ව්‍යෙහාත් මම ඒ ව්‍යාහන වලට වෙති තියනවා. දූධරුග්‍රල් සොබවින් ගෝධානය කළ තරුණනයට උඩුගම්පොල තිරැක්සුන්ය ගෝධානය දෙසකිලු දත් ඇදි දෙක විකට් භාපා ගත් උඩුගම්පොල තම කැරුණෙන පුවෙවි ඉඳිරායටත් පසුපසටත් පැසුදුන්ය . විදින රාත්‍රියේ කළ බලුත්න් විසින් පැහැර ගැනීමට නියමිත තරුණයින් පහළායේ දෙනකුගේ ලැයිස්තුවක් දුන්දී අංශ මධ්‍යන් ගෝධානය ගේ අතට ලැබිණු. වහා ක්‍රියාත්මක වූ ගෝධානයට තරුණයින්ගේ නිවෙස්වලට ඇඳිරි වැවුතු පසු ගොස් ඒ තරුණයින් පාලෙයේ දෙනාම අත්අඩංගුවට ගැනීමට භාජි විය. මේ දිනවල සිදුවන සිදුවීම් නිසා දෙමාපියෝ අතිරාය පිරියට පත්ව සිටියන. නිසිම කරුණක් නිසා බිඟ විය යුතු නැති බැවි පැවසු ගෝධානය පසුදු උදෑසෙන කැඳවුරට පැමිණෙන ලෙස දෙම්විපියන්ට ඩිවේය. යම්කිනී කත්ත්ධායමක් රාත්‍රියේ නිවසට ප්‍රමාද සොයා පැමිතිය හොත් සිවුන් ගෙදර නැති බව පමණක් දුන්වන ලෙස දෙම්විපියන්ට කි ගෝධානය

මාතලේ පුදේශ සියල්ලක්ම පරක්ෂා කොට බඳු ගෝධානයට තෝරැම් ගියේ මේ

පුදේශයේ සිද්ධාන්ත සාහනවලින් වැඩි
හරයක්ම තිසිඳු පදනමක් නැති වේවා බවයි.
දෙශපළත්ම් ජනතා වියපාරායෙහි තීර්ති
විපයබාහු නමින් වික් කත්ත්සායමක්
මිනිසුත් සාහනය කළ අතර පා, සේරා, කහ
බල්ලු ගුවෙන් තවත් සංවිධාන මිනිසුන්
සාහනය කළහ. වේ තත්ත්වය තර්ජාටේ
වහා ගත් ගෝධානය විය පාලනයට
දිස්ත්‍රික්කයේ වැදගත් ස්ථාන හිමිපායක්
තොරා ගමුවා අනුඛණ්ඩ ඇති කළේය.
අංක තහවු තොමැති වාහන වලින් රාජී
කාලයේ පැමිණා නිවෙස්වලින් පැහැරගන්නා
තරෑණයින් විවිධ වධිංසා පළමුත්‍රවා ටයුර්
මත ප්‍රාජ්‍යා දුරා ඇති අයුර ගෝධානය
මහත් කම්පනයට පත් කළේය. ගෝධානය
පසුවම ඒ පුදේශය බාර
තියෝජනපොලීස්පාති ප්‍රේම්භාස උඩුගම්පොල

විද්‍යා රාජී 2.00 ට පමණ පළමුත් පස් දෙනෙකුගේ තිබෙස්වලට ආ තවත් කන්ඩායමක් මෙම පළයි පූර්ණ කිරීමට පැය කිහිපයකට යොගෙන යා පුෂ්‍ර බැවි හිටිය. ව්‍යෙනත් පළුත් ගමනක් ගොස් ඇති බැවි කිවිට දෙම්විජයන්ට අස්ථාන වචනයෙන් බඟා වඩුම්හි මුළු නිව්‍යම ප්‍රක්ෂාකාකාට ඕවුනු ගියන. සිදුව්‍යන්හේ කුමක් දැයි වැට්හිමක් නැති දෙම්විජයේ හඳුනු කදුම්හි රාජීය ගරකුපාන .

හමුදා කඩවුරට ගෙනා ප්‍රමත්ස් පාලුවාස් දෙනාට හමුදා පටියේ ආහාරපාන බඩා රාත්‍රියේ නිදාගත්තර තහවක් සකස් කොට දුන්හා. ප්‍රමත්ස්ට ද විෂින රාත්‍රියේ නිහේද තියේ නැතැ. කිසිදු ප්‍රමත්ස් කඩවුර තුළට

గෙනා ඔවට පිටස්තර අයට දැනගන්නට
ඉඩ නොතැබිය යුතු ඔවට ගෝඩාහය අත්
කලේය.

කිලෝමීටර් 12ක් පමණ විසිට පළුල්ලේපොල
පුදේශයේ වියර් මත තරඟණියේ තිබෙනෙක්
පිළිස්සෙන බව පසුදුන උදායේ දෙමාපියන්ට
ආරංඩ් විය. සමහර දෙමුවූපියන්
කම්පනයට පත්වූ අතර තවත් සමහරා
කොපයට පත්විය. වහාම පළුල්ලේපොල
ගොස් බැඳු යුතු ඇයි වික්
පියෙක් හිටිය. රේට තවත් කිහිප දෙනෙක්
අනුබලතාවය දැක්වූ අතර අහෙක් අය
කිවිවේ උදෑසන නමයට කැමිල් විකක ය
යුතු බවයි. අවසානයේ සියලුදෙනාම හමුදා
කළුවරට යාමට තීරණය කළහ. මේ
කන්ඩායමේ සිටි වික් අයෙක්
පෙදුම්රේටිවික්. කඩුන් දින රැගෙන ගිය
කන්ඩායමේ ඔහුගේ පුත්‍රයා ද විය. පියාත්
සමග රැකියාවට යහ ඔහු පියාට
මහත්සි වහ්නට ඉඩ නොදු හැකිනාක් වැඩි
කරන්නේය. මේට කඩුන් අල්ලා ගෙන ගිය
තරඟණියකුට අමානුෂික විදු දෙදුදු මෙම
තරඟණියාගේ නම කියවී ඇති බවට රාචනා
පවතී.

දෙමාපියන් සියලු දෙනා උදෑස්සන හමුවා
කඳවුර අසලට පැමිණු මමයින් ගෙහ
විමුණුවිට ගේවිටුවේ සිටි සෙබලන් දෙදෙනා
කිවේ වෙනෙම කිසිවෙක් මෙහි රැගෙන නොඅ
ධිවයි. දෙම්විපියා ලතෝත්ති දෙන්නට පරින
ගත්ත. ඔවුන්ට ගොඩාහයාගෙන් කැඳවීමක්
ලැබිණා. ගොඩාහයාගේ රාජකාර කාමරුයට
පැමිණු දෙමාපියෝ ඕනෑම දෙක් තියන්නටත්
හඩා වැලපෙන්නටත් වූහ. ඉදිරියට ආ
පෙනුලේරාවා ගොඩාහයා පරැශ විවහයෙන්
ඇත්තේය. විනාසි පහක් පමණ මේ සියලුළු
අසා සිටි ගොඩාහය “හරි දැන් සිගොල්ලේ
කියන ඒවා මම අහගෙන හිටිය. දැන් මට
කතා කරන්න ඉඩාරින්න” යය කිවේ දැසි
ස්වරයෙහි. දෙම්විපියෝ තිශ්කඩිද වූහ.
“මේ ගොල්ලන්ගේ දරුවෝ ඔක්කොම මගේ
ලග ඉත්තාවා. සිගොල්ලන්ට ගේවිටුවේ අය
මෙහේ වෙනෙම අය නා කියලා කියන්න
ඇත්තේ අපි මෙහෝ භාම කෙගෙකුටුම
ප්‍රමාද මෙහේ ඉත්තා බව රහස්‍ය හැටියට
තියාගන්න කියල කියපු නිසායි. සිගොල්ලේ
සිහිල්ල ප්‍රමාද බලුල වින්න. විනාසි 10 දි
ගත කරන්න ප්‍රව්‍යන්.

සොලුදුවන් දෙදෙනෙක් සමග දෙමාපියෝ දුරටත් සිටින තැනට ගියහ . විනාඩි 10 කින් හැටත්ත් ගෝධානය වෙතට පැමිණියන ගෝධානය යිල්ල් හඩ අවදී කළේය . “අපි ශ්‍රී ලංකා යුද හමුවාවේ, අපි ජීවිත් වෙන්න වටවුප් ලබා ගන්නේ රජයෙන්, රජයෙන් කියන්නේ රටවැසියාගේ මුදල්, එ කියන්නේ ඔගොලුන්ගේ මුදල් ,මේ වෙනුවෙන් අපිට කරන්න රාජකාරී පවරලා තියෙනවා, එකිනේ ප්‍රධාන දේ තමයි මහජනතාවගේ ජීවිතන් දේපලත් රැකිදීම, මෙතෙන්දී අපි අලේ ජීවිතය දෙන්න වුණත්

සූඩ්‍යානම්, අපේ කිසිම සෙබලෙක් පිටිතයක් විනාශ කරන්නේ නැ බැරම අවස්ථාවක හැර, ශ්‍රද්ධයකදී පිටිත නැති වෙනව, භාවායි නිරුපුදි අයගේ පිටිත නාති වෙන්නේ නැ, කළමක්ලාහාලයකදී පිටිතයනක් නාති වෙන්න පුලුවන්, ඒත් රට පස්සේ... රට පස්සේ තුමදාවේ අයට මෙක පරික්ෂණයකට උත්තර දෙන්න වෙනව. තේරේනුද”? දෙමාපියෝ සියලු දෙනාම නිශ්චයිද ය. “මික්කොටම තේරේනුද”? ගෝධාහය යුත්තේ ඇසිය. “විහෙමයි” සමහර කි අතර අහෙක් අය ඔවුන්හ. “මේ රටේ මේ දුවස් වල හිත වියේයි මිනිමරු කළේ ඉත්තවා, සිගාල්ලෙලා අහල ඇති පා, ස්ථා, කහ බළුල්ල, දේශප්‍රේම ජනතා විසාපාරාය විතකොට කොළ කොරේ ඔය වික වික නම් වලින්, අපර විශ්වාස කටයුතු ආරංඩි මාපිග වලින් දැනගහ්නර ලැබුනා අපි අත්අඩංගුවට ගන්න මේ ප්‍රමය පැහැරයන්න ඒ වෙශ්ම පැහැරගෙන ගිහින් මරා දාන්න සූඩ්‍යානමක් තියෙනවා කියල.

පුද්ගල ප්‍රිතිව ආරක්ෂා කිරීමේ අපට ඇති
වගකීම නිසා තමයි මම දරුවන් මෙහාට
ගෙනල්ලා ආරක්ෂා සහිතව තියන්න හිතුවේ.
ගෝධානය කිවේ දැඩිගිල්ල සොලවමිනි.
මට නොදුවම ගෝරනව මේ කාලේ
මියාලුගේ ගෙවල්වල මේ දරුවන්ට ආරක්ෂා-
ව දෙන්න බඳු බව. ගෝධානය මෙයේ
කියදුදී දෙම්විපියන්ගේ දෙනෙන් වලින්
කඩුල ගලන්නට විය. “මිගොල්ලෝ ප්‍රමාදී
පොඩිකාලේ දුවිල්ලක්වන් වදින්න නොදී
අඟ පිළෙන්නවන් ඉඩ නොදී
බොහෝම පරස්සිමින් බලාගත්න ඇත්තේ .
ල් උනාට මේ නරම කාලයේ ඡිගොල්ලන්ට
වියාල බලාගත්න බඳු, ඒ වැඩි තමයි මං
මේ කරල දෙන්න” ගෝධානය කිවීවේ
හැරිම්බරවය. පෙදුරේරාවා විනෙක්
අපහසුවෙන් මෙල්ල කරගෙන සිටි ඉකිය
මහා හැඩුමක් ලෙස ව්‍යුතියට පැන්නේය. තව
විකක් තියන්න තියෙනව. කටුරුත්
දැනගත්න සිනේ නෑ ප්‍රමාද මෙහේ ඉන්න
බව, ඡිගොල්ලෝ දෙන්නෙකුට විතරක්
සතියකට ද්‍රව්‍යක් මෙහේ ඇවිල්ලා ප්‍රමාද
බලම යන්න ප්‍රථම්වන්, අද මං රු වෙල
වාහනයක් ව්‍යවත්තන්. ඒකට ප්‍රමාදින්ගේ
අඹල්ම් පැපළදුම් ටික දාල ව්‍යවත්න. තව
වැඩි කාලයක් මේ තත්වේ තියන විකක් නෑ.
හර දැන් යන්න ප්‍රථම්වන්, “හා! හා!! හා!! මට
වදින්න විපා, මියාලා මට වැඩිය වැඩිමල්,
මට පවි සිද්ධ වෙනව, නොදුයි යන්න
ආයුධ්‍යාවන්”. දෙමාපියෙය් ගෝධානයට
සමු දුන්න.

පූජුදින පාන්දර වහනේක්ම කිසිම
දෙම්විපියෙකුට නින්ද ගියේ නැත.
පෙදලෝරුව කළුපනා කලේ තමා කිසීල්
විකේ මහන්තයාට පරුෂ වවනයෙන් බිත්ම
කෙනරම් නොහොඳිනා කියාවක් ද
යන්නයි. මෙට භරියකාරව සමාව ගන්නා